

09 — Завршни испит

Дечакове очи су се све више скупљале, како се грулф приближавао жртви. Сакривен иза бокора траве, и сам непокретан у највећој могућој мери, дечак је посматрао и нечујном камером снимао грулфа већ доста дуго, од момента кад га је опазио у карактеристичној укоченој погнутој пози, ниско спуштеног, толико да му је стомак додиривао траву. Познајући начин прикрадања грулфова жртвама, дечак је обратио пажњу на стопала зверчице и лако уочио отпуштање и грчење прстију са дугим ноктима. Грулф је отпуштао истовремено канџе свих шест ногу, испружао их испред себе и забијао нокте у тло, а онда грчио канџе вукући читаво тело за њима на углачаним плочицама доње стране својих стопала. Иако није поседовао разум, грулф је итекако инстинктивно умео да искористи чињеницу да нирмали непокретне ствари, па макар оне биле и прикрадајући грулф, сматрају за мртве и безопасне. Све док се не би покренуле.

Дечак је сасвим заборавио на иритирајућу хладноћу. Скоро је престао да дише. Плашио се да би шум дисања могао узнемирити и отерати грулфа. Но, зверчицу у прикрадању ништа више није могло омести. Примакавши се до нирмала, који је, не слутећи ништа, жвакао влаити траве, грулф је извео маестралан скок из места и шапама предњих ногу успео да поклопи нирмала по задњем делу леђа, иако је овај одскочио у страну. Мали биљојед у шоку ужаснуто вриснуо кад му се грулфове канџе забише у мишиће на леђима, пробивши се између плочица оклопа без икаквих проблема.

Поклопивши нирмала својим телом, прибијајући га властитом тежином ка тлу, грулф уз шиштање плочица свог оклопа изви главу

и муњевито је спусти надоле, ширећи уста. Ујео је нирмала за грло и стегао чељусти, мрвећи душник и пресецајући пут ваздуху ка плућима своје жртве. То је био крај.

Дечак пузећи поче да се повлачи. У камери је имао довољно добрих снимака грулфа у нападу и био је задовољан, јер је знао да су снимци већ прослеђени у базу података.

У тренутку кад је већ био на довољној раздаљини од грулфа и његове жртве, у висини се зачу потмули прасак. Скочи и потрча ка кући на врху брда. Док је трчао, покушавао је да гледа у небо. Успевао је да види бели траг издувних гасова који су остављали мотори летелице. Траг се у савршено правој линији спуштао из неба ка кући.

Дечак је утрчао у кућу и брзо, помало хаотично, почео да убацује своје ствари у путну врећу. Завршио је у тренутку кад се летелица меко спустила испред куће. Из ње је изашао пилот. Махнуо је дечаку, а овај се правио да не примећује велику бразготину ожиљка који се протезао преко пилотовог чела, између рожнатих аркадних наслага. Ударац је сигурно био страшан, кад је успео да раздвоји аркаде, помисли дечак, ко зна када и у каквој свемирској авантури је то зарадио.

Пилот позва дечака на косу платформу за улазак у летелицу.

— Знаш ли резултате? — упита дечак, смештајући се у једно од седишта пореданих у круг. — Јесам ли успешно прошао испит, да ли су моји извештаји тачни и прихваћени?

Пилот трепну.

— Заиста не знам, ја сам део летачког особља и немам много додира са наставним особљем. Шта ти је био примарни задатак?

— Животне форме и ланац исхране.

— Некада, кад сам био млад као ти сада, полагао сам испит за пилота. Имао сам задатак да теретњак провезем кроз

атмосферу и да га спустим на површину, у режиму принудног слетања. Ух, ни данас, кад сам искусан пилот, не могу да схватим као сам то тада успео.

Дечак уздахну — то је сигурно била добра авантура. На жалост, немају сви срећу да се школују за пилота.

— Ова ми се планета не свиђа баш много — рече. — Преда-леко је од звезде, хладна је, није добра за наш живот. Превише мора, животиња, биљака, кише и радијације, а премало камења и песка. Надам се да ћу имати прилике да истражујем много нових планета широм свемира, добрих за наш живот, другачијих од ове.

Пилот искоса погледа дечака. Наравно да ова планета није добра.

Да јесте, већ би биле установљене колоније и донети инкубатори и јаја.

Било му је жао дечака. Није прошло много времена од како су га излегли из јајета и нико му није објаснио функционише систем истраживања свемира — кад се открије нека планета са одговарајућом гравитацијом и атмосфером, а за коју се утврди да из неког одмах уочљивог разлога није погодна за стварање колонија, матични брод одлази даље, а оставља се најчешће један биолог да проучава планету и гомила знање о њој. Ретки су били случајеви да усамљени истраживачи напуштених планета открију нешто толико значајно, па да тиме заслужи повратак на матични брод. Обично проведу усамљенички живот на планети. Интерес појединца се увек могао жртвовати због интереса заједнице. Тако ће и интерес овог дечака бити стављен у подређен положај у односу на интерес заједнице. Наставници ће дечаку саопштити да је положио испит, да је обучен за биолога, а онда ће му дати први и вероватно једини задатак у каријери — да испита ову планету, планету на којој је и полагао завршни испит.

Да би спречио даљи разговор, пилот одглуми да се усредсреддио на инструменте на командној табли.

Дечак се дубље завали у седишту. Пилоти су баш уображена сорта, помисли.

Летелица се уздизала ка великом матичном броду у орбити планете. А доле, недалеко од куће поред које се малопре спустила летелица, грулф је завршио са храњењем. Појео је читавог нирмала и сад је осећао нагон за спавањем. Брзим кораком је одјурио до своје јазбине и увукао се у њу. Било је топло и угодно. Положио је главу на шапе и истог трена заспао.